

Formanden: For en kort Bemærkning har det ærede Medlem Ordet.

Madsen-Mygdal: Det ærede Medlem vil hævde, at der ikke var nogen anden Vej til at skaffe Erstatning for de 10 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. (Afbrydelse af *P. G. C. Jensen*). Jeg havde Følelsen af, at det ærede Medlem sagde noget saadant, som at det ikke var nogen Indrømmelse fra vor Side, at vi vare gaaet ind paa en delvis Erstatning af Hartkornsskatterne gennem Ejendomsskylden, idet de førstnævnte saavel som Bygningsafgiften, hvis vi ikke vare gaaet ind paa disse Forslag, vilde være blevne ved at hvile paa de faste Ejendomme. Jeg vil anvise en anden Vej, som mine Meningsfæller og jeg dog ikke have foreslaaet. Der var intet i Vejen for at dække det hele ved en Formue- og Indtægtsskat, som ikke en Gang behøvede at være meget høj, tværtimod, den kunde være meget moderat. Omtrent 2 pCt. vilde være tilstrækkeligt til at dække de 10 Millioner, og jeg ved ikke rettere, end at de fleste andre Lande rundt omkring os have en langt højere Formue- og Indkomstskat. Der er blevet talt om den finansielle Stilling, som ikke er god. Jeg skal ikke komme ind paa en Undersøgelse af Aarsagen til, at den er, som den er. Jeg skal ikke heller komme ind paa en udførlig Redegørelse for, hvordan den er. Jeg skal kun udtale, at jeg har gennemarbejdet denne Sag og er kommen til det Resultat, at ganske vist er den finansielle Stilling i Øjeblikket ikke god, men paa den anden Side er det sikkert nok, at vor økonomiske Evne og vor økonomiske Stilling i det hele taget slet ikke er slet, og at der ingen Grund er til at se mørkt paa Fremtiden af den Grund. Jeg har den Tillid til den nuværende Regering, at den nok vil finde Midler til at komme ud over de Vanskeligheder, der foreligge for Øjeblikket, men det er klart, at det ikke kan ske i en Haandevending. Der skal Tid til, om jeg saa maa sige, at forvinde Fortidens Synder.

Finansministeren (C. Hage): Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (*P. G. C. Jensen*) udtalte en Forundring over, at jeg ikke i Aar har foreslaaet at sætte Ejendomsskylden højere end til den Sats, som er i Overensstemmelse med Forslaget fra i Fjor. Jeg fra min Side maa udtale en Forundring over denne det ærede Medlems Forundring. Hvis vi stod paa bar Bund, vilde de Lovforslag om de foreliggende

Emner, som nu fremsættes, sandsynligvis komme til at se en Del anderledes ud; men fra alle Sider ere vi bundne ved mange foregaaende Aars Forhandlinger, og naar vi nu i Aar ville stræbe at bringe et endeligt Resultat paa denne Sag — som det i ingen Henseende er heldigt for Samfundet at vedblive med at holde svævende, og som vi jo ogsaa alle ere enige om, at der bør søges en Ordning af — saa vilde det sandelig ikke gaa an, om man fra Regeringens Side med faa Maa neders Mellemrum vilde springe fra det ene Standpunkt til det andet. Det er derfor nødvendigt at optage Traaden der, hvor vi slap den sidst — om vi senere i Fællesskab kunne blive enige om Ændringer, maa Tiden vise; men til at begynde med har jeg ikke kunnet tage andet Standpunkt end det at begynde, hvor vi slap i Fjor. Men desuden vil det ærede Medlem jo særdeles vel erindre, at et af de væsentligste Stridsspørgsmaal, som saavel i forrige Samling som tidligere stod mellem de to Ting, var netop det, hvor stort et Beløb man til Erstatning for de Skatter, som Staten giver Afkald paa, skal tage paa Ejendomsskylden, og hvor stort et Beløb paa Indkomst- og Formueskatten. Fra Landstingets Side holdt man paa, at der skulde tages et Beløb af omtrent 5 Mill. Kr. ad hver af disse Veje. Folketinget derimod stod med Hensyn til Formue- og Indkomstskattens Størrelse paa det Standpunkt, som den parlamentariske Kommission havde anbefalet, hvorefter denne Skat vilde indbringe 8 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Det Beløb, som efter Folketingets Tanke yderligere skulde tilvejebringes, vilde være ca. 3 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., som skulde falde paa Ejendomsskylden. Naar nu det ærede Medlem spørger, hvorfor jeg ikke har foreslaaet at sætte Ejendomsskylden op til de 5 Mill. Kr., som Landstinget har foreslaaet, saa vil jeg til Gengæld rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem: Hvis jeg kan gaa med til en Forhøjelse af Ejendomsskylden, vil det ærede Medlem og hans Parti saa gaa med til at acceptere det af Regeringen foreslaaede Beløb for Indkomst- og Formueskatten?

P. G. C. Jensen: Naar den ærede Minister stiller dette Spørgsmaal til mig, er det mere, end jeg paa staaende Fod kan svare paa, thi jeg kan ikke svare for, hvad mit Parti i dets Helhed vil gaa ind paa. Jeg skal kun bemærke: Lad os se, at der gøres os Avancer fra den anden Side, saa ville vi selvfølgelig ogsaa gøre tilsvarende Skridt, — det er ikke noget nyt. Den